

Det vilde have været en værdig Holdning og en Holdning, hvorved man ikke havde behovet at afbryde Forhandlingerne.

A. Nielsen: Maa jeg bede om Ordet for en absolut kort Bemærkning.

Formanden: For en absolut kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

A. Nielsen: Ja, men det ærede Medlem glemmer jo, trods det, at jeg erindrede ham derom, at Landstinget udtrykkelig havde krævet Afgørelsen baade af Toldloven og Brændevinsskatteloven. At lade dem ligge i et Udvalg var ingen Afgørelse.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds har bedt om Ordet for tredje Gang. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg det fornødne Samtykke som givet.

Vilhelm Lassen: Jeg beder det høje Ting undskylde, at jeg endnu en Gang er nødsaget til at lægge Beslag paa dets Tid et Par Minutter for at give Tilsvaret til, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) sagde. Det ærede Medlem læste op af, hvad Kultusministeren havde sagt om de Reedtz-Thottske Forslag, for hvilke det ærede Medlem nu er saa begejstret, han citerede en Udtalelse af vor nuværende Kultusminister, som den Gang var Ordfører for dette Tings Flertal, og citerede den Sætning, at Kultusministeren ikke havde set et saa godt Forslag fra Regeringen tidligere. Der er vistnok ikke noget forbausende deri. Det ærede Medlem vil erindre, at Regeringen i mange Aar forud havde været den estrupske Regering, og den plejede ikke at forelægge gode Forslag, og den Reedtz-Thottske Regering, som havde siddet siden 1894, havde saa vist indtil det Øjeblik heller ikke forelagt Forslag, som der var Grund til at nære Beundring eller Begejstring for. Det var derfor intet Under, at den nuværende Kultusminister den Gang kunde udtale sig, som han gjorde. Men samme Mand var med til, da disse Skattelove gik til Bunds med Brændevinsdagsordenens Vedtagelse, at opstille disse Skattelove paa ny og give dem et andet bedre og kraftigere Indhold.

Saa siger det ærede Medlem om sin egen og sine Partifællers Stilling: „Vi blive staaende, det er de andre, der bevæge sig“. Nej, deri tager det ærede Medlem ganske

fejl, og jeg tror, han vilde kunne gøre sig det klart, hvis han vilde gøre et lille Tankeeksperiment. Skulde vi tænke os, han havde holdt sin store Tale forleden Dag om Skattekommissionens Forslag og staaet 1½ Time og dundret imod at bruge Indkomsts-katten til at give Statsgaver til Hartkornsejerne, saa vil jeg spørge det ærede Medlem, om han efter den 1½ Times Tale kunde stemme for Skattekommissionens Forslag, som det var den Gang. Nej, det er det ærede Medlem, der har forandret sig. Hele det Ræsonnement, hele den Taktik, der bruges over for dette at anvende Indkomst- og Formueskatten til at lette de direkte Statsskatter, er en ganske anden end den, som var fremme i Samlingen 1900—01. Det ærede Medlem talte om, at disse Love havde den Tendens at hjælpe Kommunerne, og han talte smukt om alle de gode Ting, Kommunerne kunde gøre med disse rare Penge, men jeg synes, han skulde ikke glemme det, som jeg atter og atter har understreget, at det væsentlig var det Tilskud, der efter Loven skulde gaa til direkte Afskrivning paa Ejendomsbesiddernes Hartkornsskatter, nemlig 1/3 af Gammelskatten og hele Land- og Ligningsskatten.

Om det ærede Medlems Begejstring for det store Kommunetilskud maa jeg bemærke, at hvis vi tænke os, at Pengene skulde kræves op til Statskassen i stort Maal og anvendes til Kommunetilskud, tror jeg, han vilde komme meget til kort, hvis han skulde forsvare det fra et demokratisk Synspunkt. Det ærede Medlem er vist enig med mig deri, at de Skatter, der lignedes i Kommunerne til at dække de aarlige Udgifter, lignedes gennemgaaende med langt stærkere stigende Skala, end der her er Tale om. Det ærede Medlem indrømmede det selv, for han siger, at § 7 i sin nuværende Skikkelse i Loven om personlig Kommuneskat, som dog tillader en Stigning for visse Indtægter af ikke ringe Størrelse, ikke er nær saa god som det, der nu praktiseres. Jeg synes, det er et Vidnesbyrd om, at det vil blive de store Skatteydere i Kommunerne, der ville faa Gavn af det, hvis man gav en stor Kommune Tilskud af de Penge, der nu opkræves til Statskassen, saaledes som det ærede Medlem synes at være begejstret for. Jeg tilstaar, at jeg nærer ingenlunde den Begejstring. Det staar mig klart, at hvis man giver et saa stort Tilskud til en Bykommune, saaledes f. Eks. at Skatten der gaar ned med 2 pCt., er det et ikke ringe Tilskud til de rige. Den Mand, der staar